

Cypriana Kamila Norwida

Dzielnice: Wola

Osiedla: Odolany

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1931

Opis

Cyprian Kamil Norwid wł. Cyprian Ksawery Gerard Walenty Norwid herbu Topór (1821-1883) - dramaturg, poeta i prozaik, artysta plastyk. Przyszedł na świat w Laskowie-Głuchach niedaleko Wyszkowa (po kądzieli był potomkiem króla Jana III Sobieskiego), uczył się w warszawskim gimnazjum i szkole malarskiej. W wieku 21 lat wyjechał do Włoch, w celu rozpoczęcia studiów rzeźbiarskich. W 1846 przebywał w berlińskim więzieniu, gdzie częściowo stracił słuch. Później podróżował po świecie w poszukiwaniu swojego miejsca. Był w Brukseli, Rzymie, Paryżu, Stanach Zjednoczonych, Londynie. W 1854 wrócił do Paryża, gdzie mieszkał już do śmierci. Jego twórczość to połączenie dwóch głównych nurtów – romantyzmu i klasycyzmu. Wiele z jego utworów ukazało się dopiero po śmierci. Główne liryczne utwory to: „Coś ty Atenom zrobił Sokratesie”, „W Weronie”, „Moja ojczyzna”, „Pieśń od ziemi naszej” oraz „Vade-mecum”. Proza zaś znana jest przede wszystkim ze wspomnień autora ze spotkań z osobami, na krótko przed ich śmiercią. Utwór ten nosi tytuł „Czarne kwiaty”. Ważnym dziełem jest także rozprawa filozoficzna „Milczenie”. Pisał również dramaty („Kleopatra i Cezar”, „Za kulisami”), nowele („Ad leones!”) i poematy („Promethidion. Rzecz w dwóch dialogach z epilogiem”). Przez całe życie był samotnikiem, często uważanym za dziwaka. Zmarł w Paryżu. Jego teksty często są wykorzystywane we współczesnych utworach muzycznych. Sięgali do nich m.in. Czesław Niemen, Maciej Maleńczuk, Stan Borys, Wanda Warska i zespół Closterkeller.

Spoczywa:

Cmentarz Montmorency, sekcja C rząd 2. Brązowy medalion wykonany przez Kazimierza Węglewskiego. Przez pierwsze pięć lat jego prochy znajdowały się na podparyskim cmentarzu w Ivry, po czym znalazły się już na tym cmentarzu, ale w nieustalonym dziś miejscu. W 1903 roku, jako że grób nie był opłacany, prochy znalazły się w zbiorowej mogile członków "Hotelu Lambert" a dopiero w 1972 roku, dzięki staraniom paryskiej Polonii, spoczęły w tym miejscu. Symboliczna ziemia w 2001 roku znalazła się również w Krypcie Wieszczów Narodowych w Katedrze na Wawelu.

Upamiętnienia:

al. Solidarności 72 (dawniej Leszno 8) - frontowa ściana domu, w którym mieszkał w 1836 roku -

tablica.

ul. Krakowskie Przedmieście 5 - gmach Akademii Sztuk Pięknych - tablica.

Do 1992.02.20 był patronem obecnej ul. Jasnoty.

Ciekawostki

Data nadania nazwy: 1931.07.02
